

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0139 van 26 oktober 2011
in de zaak 1011/0297/SA/3/0503

In zake: het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente LIERDE**

vertegenwoordigd door:
de heer Andre EEMAN, schepen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
de heer Johan KLOKOCKA

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij :*

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Wim DE CUYPER en Stefan WALGRAEVE
kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld door middel van verzending met taxipost op 5 november 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 23 september 2010.

Met dit besluit heeft de verwerende partij het administratief beroep van de tussenkomen de partij tegen de stilzwijgende weigeringsbeslissing van de verzoekende partij ingewilligd. De verwerende partij heeft aan de tussenkomen de partij de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een bejaardentehuis.

Het betreft percelen gelegen te en met kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte betreffende de vordering tot schorsing van de tussenkomende partij is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 18 mei 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De heer André EEMAN die verschijnt voor de verzoekende partij, de heer Johan KLOKOCKA die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat ■■■ die verschijnen voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

■■■ vraagt met een op 17 maart 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 4 april 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 23 februari 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het oprichten van een rusthuis voor bejaarden + afbraak van bestaande schuur en rooien van enkele fruitbomen”*.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan ‘Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem’, gelegen in zone voor gemeenschapsvoorzieningen. De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 5 maart 2010 tot en met 6 april 2010, worden negen bezwaarschriften ingediend.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend erfgoed brengt op 25 maart 2010 een ongunstig advies uit.

De MINA-raad brengt op 20 april 2010 een ongunstig advies uit.

De GECORO van de gemeente Lierde brengt op 26 april 2010 een ongunstig advies uit.

Op 27 mei 2010 brengt de verzoekende partij het volgende ongunstige preadvies uit:

“ ...

Gelet op het huidig ingediend ontwerp en de bouwaanvraag dat voorwerp was van een openbaar onderzoek;

Dat de bouwplaats paalt aan het beschermd dorpsgezicht – complex van voormalig [REDACTED] en in het zicht van de beschermde [REDACTED];

Gezien bezwaren tegen het onderzoek waarvan er 9 binnen de gestelde termijn schriftelijk werden ingediend;

...

Dat het bouwen van een rusthuis qua sociaaleconomische impact een verrijking zou zijn voor de gemeente Lierde, zodat bejaarden vooral van Lierde er in de eigen en rustige omgeving van het centrum van Sint-Martens-Lierde en zijn [REDACTED] kunnen blijven wonen;

Dat hierdoor kortere en milieuvriendelijkere verplaatsingen van bezoekers (partners, familieleden) kunnen verwacht worden (verlaging ecologische voetafdruk);

Dat door de inplanting en de uitbating van dergelijk rusthuis een niet te versmaden tewerkstelling kan gecreëerd worden, zowel voor geschoolden (verpleegkundigen) als laaggeschoolden (onderhoudspersoneel) en werk in eigen streek wordt gecreëerd;

Dat bepaalde bezwaarschriften en/of adviezen hoe goed ook bedoeld ingegeven zijn door eigenbelangen zoals: ‘ons zicht’ zal verdwijnen en andere, zoals de Omer Wattez-stichting en de Minaraad een tunnelvisie ontwikkelen die een moderne en sociale samenleving hypothekeert;

Dat door een goede wisselwerking tussen het privé-initiatief en de overheid, zoals bij de aanleg van nutsvoorzieningen ter bediening van openbare gebouwen (Sint-Martinus kerk en bibliotheek) met name door de aanleg van een ecologisch verantwoorde groenparking met een meerwaarde kan gecreëerd worden om de site ‘modern leefbaar’ te maken met respect voor de erfgoedwaarde van de omgeving;

Dat het advies van de cel onroerend erfgoed in bepaalde overwegingen zelfs niet kan gevolgd worden waar men stelt, dat er een andere belevingswaarde zal zijn dat de intimiteit van de voormalige [REDACTED], omdat, de belevingswaarde van de voormalige [REDACTED] met minstens een bloeiende horecazaak en een landbouwuitbating en de dienstverlening in een uitgebreide bibliotheek, totaal anders is nu dan in het verleden;

Dat evenwel ernstige bezwaren en de negatieve adviezen zoals deze van Gecoro en ook gedeeltelijk van ruimte en Erfgoed, gezien de aangeklaagde grootschaligheid van het project zoals het nu voorligt met drie en minstens visueel vier bouwlagen gezien vanaf de [REDACTED], toch een ernstige impact hebben op het landschap, gezien de schaalgrootte van de gebouwen in de directe omgeving en dat het vooral visueel een totaal andere belevingswaarde zal geven voor de dorpskern van Sint-Martens-Lierde;

Dat dergelijk project zeker moet kunnen gerealiseerd worden op deze geijkte site mits een aantal noodzakelijke aanpassingen zoals het verlagen van de bouwhoogte en betere spreiding van de gebouwen of de situering op een ander gedeelte van de site;

Overwegende dat een nieuwe aangepaste aanvraag evenwel noodzakelijk zal zijn;
...

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar sluit zich op 27 mei 2010 volledig aan bij de stedenbouwkundige en ruimtelijke motivering zoals opgenomen in het ongunstige preadvies van 27 mei 2010 van de verzoekende partij.

De verzoekende partij heeft op de uiterste datum waarop zij een beslissing diende te nemen, meer bepaald 10 juni 2010, geen beslissing genomen zodat de aanvraag wordt geacht te zijn afgewezen.

Tegen deze stilzwijgende weigeringsbeslissing tekent de tussenkomende partij op 22 juli 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 15 september 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren met de volgende motivering:

“ ...

*Het voorgestelde gabariet wijkt sterk af van wat in de omgeving gangbaar is :
Het voorgestelde volume is dusdanig groot en de gekozen vormtaal dusdanig afwijkend dat het geheel geen enkele relatie heeft met de omgevende bebouwing : de afmetingen en hoogte van het gebouw hebben als resultaat dat al te dominante gevelvlakken ontstaan.*

Gebouwen van een dergelijke schaal zijn vreemd aan deze omgeving en zijn niet te verenigen met de kleinschaligheid die typerend is voor deze kern. Het gebouw is door zijn hoogte, lengte, volume en grootschaligheid niet aanvaardbaar in deze kleine landelijke kern. Dit gebouw gaat volledig overheersen en domineren en zal de landelijke kern en de historische site in de verdrukking brengen.

Het gebouw met drie en visueel minstens vier bouwlagen (gezien vanaf de [REDACTED]), zal een ernstige impact hebben op het landschap, gezien de schaalgrootte van de gebouwen in de directe omgeving. Visueel zal het een totaal andere belevingswaarde geven voor dit deel van de dorpskern van Sint-Martens-Lierde.

Op een dergelijk project ingepast te krijgen op deze specifieke site zijn een aantal aanpassingen, zoals onder het verlagen van de bouwhoogte en betere spreiding van de gebouwen of de situering op een ander gedeelte van de site, noodzakelijk, zoals voorgesteld op het 3-partijenoverleg. Het gebouw zou minder dominant zijn en rekening moeten houden met de eigenheid van de dorpskern.

Bijkomend wordt opgemerkt dat de terreinprofielen ontbreken in het dossier, zodat er geen algemeen overzicht is op de volledige omgeving.

Uit dit alles dient besloten dat de aanvrager er niet in geslaagd is een ontwerp te ontwikkelen dat het gewenste bouwprogramma -rusthuis met ruim 90 kamers- op een stedenbouwkundig verantwoorde manier ingepast krijgt in deze omgeving. Het gegeven dat vanuit de zorgsector een erkenning verleend werd aan de aanvrager voor de realisatie van een rusthuis met 91 bedden brengt hier geen verandering in. Deze

erkenning vanuit de zorgsector kan immers bezwaarlijk een vrijgeleide zijn voor het bouwen van een complex dat niet compatibel is met de omgeving, hier de kern van Sint-Martens-Lierde.

*De verwijzingen van appellant naar projecten in andere steden en gemeenten die eveneens een dergelijke vormtaal en volumewerking hanteren zijn niet dienend aangezien deze projecten niet van dezelfde schaal zijn als voorliggend project en/of niet op een vergelijkbare plek in een kleinschalige landelijke kern ingeplant werden.
..."*

Na de partijen te hebben gehoord op 14 september 2010, beslist de verwerende partij op 23 september 2010 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen volgens ingediend plan en overweegt hierbij het volgende:

"...

De goede ruimtelijke ordening

...

Voorliggend project beoogt de oprichting van een bejaardentehuis binnen een gabariet van 3 bouwlagen, achteraan deels teruggetrokken, plaatselijk - door de helling van het terrein - zelfs 4 bouwlagen onder een platte bedaking.

Doordat het terrein achteraan zeker 2,50m lager ligt dan de voorliggende straat wordt een totale onderkeldering van het gebouw voorzien. Het terrein aan de rechter zijde van het gebouw (kant ■■■) en achteraan, blijft zo goed als behouden op het bestaand niveau. Hierdoor komen de kooklokalen op kelderniveau die zich bevinden in het rechter been van de U-vorm deels bovengronds te liggen en kan hier rechtstreeks daglicht deze lokalen binnenstromen. Achteraan zit het keldergedeelte volledig boven het maaiveld, waardoor die ook rechtstreeks daglicht ontvangen. Het is enkel aan de linker zijde van het gebouw en in de voortuinstrook dat er aanvullingen nodig zijn om enerzijds het gebouw toegankelijk te maken vanaf het straatniveau en anderzijds om een vlotte horizontale circulatie mogelijk te maken vanaf de gelijkvloerse lokalen naar de zeer mime tuin toe. Aan die zijde is plaats voldoende voorhanden om de ontstane niveauverschillen met een geleidelijke helling weg te werken.

De bouwplaats ligt in een omgeving die gekenmerkt wordt door een kleinschalige bebouwing van ééngezinswoningen, welke in hoofdzaak bestaan uit één à twee bouwlagen afgewerkt met een zadeldak en gedomineerd wordt door de aanwezigheid van de gerestaureerde Sint-Martinuskerk. Verder vindt men er ook nog de bibliotheek, bestaande uit 1 bouwlaag onder een hellende bedaking.

Het oprichten van een bejaardentehuis in deze omgeving kan uit stedenbouwkundig oogpunt aanvaard worden, indien deze qua volume en/of gabariet rekening houdt met de omgevende bebouwing en indien het gebouw niet indruist tegen het historische karakter van de site. De vraag die hier rijst is in hoeverre aanvrager het door hem gewenste bouwprogramma op een kwalitatieve manier ingepast heeft gekregen op het beschikbare terrein en zijn omgeving.

Het oprichten van een rusthuis voor een honderdtal bejaarden is evident geen "kleine constructie". Dergelijk project zal dus altijd visueel en ruimtelijk een andere impact hebben op de omgeving dan een groepering van eengezinswoningen. Het komt erop neer

dat de vormgeving van zo 'n project in harmonie met de omgeving dient ontworpen te worden.

Tijdens het 3-partijenoverleg werd voorgesteld twee bouwblokken te voorzien met een maximale lengte van 60m en een maximale hoogte van 12m t.o.v. het straatniveau van ■■■■, waarbij per verdiep een ander materiaalgebruik zou kunnen worden toegestaan.

Door te werken met een relatief compacte U-vorm schommelen de gevelfronten, van waar men het gebouw ook bekijkt, steeds rond de 60m lengte. De hoogte van het project aan ■■■■ is 9,36m t.o.v. het straatniveau, dus ruim onder de aangegeven 12m. Bovendien wordt voor de derde bouwlaag met een volledig ander gevelmateriaal gewerkt dan voor de twee eerste niveaus die in traditionele gevelstenen uitgevoerd worden. De derde bouwlaag wordt afgewerkt met roomwitte effen gevelplaten van Eternit waardoor dit niveau visueel heel licht zal overkomen.

Door gebruik te maken van platte daken, kan de hoogte van het gebouw met 3 volwaardige bouwlagen toch beperkt blijven tot 9,36m hoogte, wat zeker moet aanvaardbaar zijn in deze omgeving (cfr. het standpunt ingenomen tijdens het 3-partijenoverleg dat 12m bouwhoogte zeker aanvaardbaar is). De woningen aan ■■■■ zijn vrij statige herenhuizen met 2 hoge niveau's en vrij steil dak. De kroonlijsthoogtes variëren tussen de 6,60m en de 7,50m. De nokhoogtes liggen tussen de 10,10m en de 11,60m. De kerk heeft een kroonlijsthoogte van rond de 13m met een nokhoogte van ± 19,30m. Daarboven situeert zich nog de torenspits.

Het voorgestelde project zal zich dus naar hoogte toe goed inpassen in de omgeving. Zoals reeds gezegd wordt de derde bouwlaag in een volledig ander gevelmateriaal gestoken dan de rest van het gebouw waardoor het hoogtegevoel visueel gebroken wordt.

Achteraan naar het kerkhof toe, wordt het gebouw verlaagd met één bouwlaag, omdat het kelderniveau hier boven het maaiveld uitsteekt. Zo blijft ook aan die gevel de hoogte beperkt tot 3 bouwlagen (kelderniveau hier inbegrepen). Het gebouw zal hierdoor in zijn totaliteit meer de helling van het terrein volgen waardoor de ruimtelijke inpakt aanvaardbaar blijft.

Door voor het overgrote deel van het gebouw te werken met traditionele gevelstenen in de gangbare tinten van bruin-rood als sokkel en crème-beige als fris element daarboven zal het project zeker geen extravagantie opwekken en zich met de toepassing van deze natuurlijke aarde kleuren naar behoren integreren in deze historisch beladen ■■■■.

Het bouwprogramma tast ook geenszins de leefbaarheid en het woonklimaat van de omliggende woningen aan. Het terrein verschaft daartoe de nodige ruimte. De aanwezige bebouwing in de ■■■■ situeert zich op meer dan 52m afstand t.o.v. de zijgevel van het rustoord waardoor er ook geen enkel probleem zal rijzen naar privacy toe.

De aanpassingen zoals voorgesteld op het 3-partijenoverleg, zijn niet realiseerbaar. In een opstelling zoals voorgesteld op dit 3-partijenoverleg wordt het rustoord in 2 afzonderlijke delen getrokken, waardoor het samenhangingsgevoel verdwijnt en die opstelling is ook nefast voor het creëren van een echte gemeenschappelijke centrumplaats/plein.

Ook naar optimale functionaliteit en werking van zo'n rustoord is deze opsplitsing geen goede zaak. De opdeling in 2 blokken werd voorgesteld om het geheel "luchtiger" te

maken. Er moet evenwel worden opgemerkt dat door 2 blokken van 60m evenwijdig met elkaar op te stellen (deels geschrinkt), er toch vanop [] een gebouwd volume te zien zal zijn van zeker 100m lang, wat niet het geval is met de voorgestelde compactere vormgeving van rond de 60m aan iedere zijde.

Het voorstel van het 3-partijenoverleg om het rustoord in de uiterst linkse hoek van het terrein in te planten, kan al evenmin worden bijgetreden. Het terrein paalt aan de [] waar de bibliotheek gevestigd is en waar belangrijke opwaarderingswerken voorzien zijn, waardoor het maatschappelijke, culturele leven er een flinke duw zal krijgen. Dit rustoord zal daar mede toe bijdragen, wat zeker een positieve invloed zal hebben op de leefkwaliteit van de rustoordbewoners.

Ten slotte naar mobiliteit en toegankelijkheid toe en voor het praktische gebruik en uitbating van een dergelijk rustoord is het opsplitsen ervan in afzonderlijke blokken niet haalbaar.

Het voorstel van een zo compact mogelijk gebouw in U-vorm dat op 45m van de [] wordt ingeplant is ruimtelijk dan ook het beste voorstel. Hierdoor is er vanaf [] een vrij zicht op de beschermde kerk mogelijk van $\pm 52m$ breedte (vanaf de zijkant van het gebouw tot aan de bebouwing aan de overkant van de []). De kerk blijft dus zeker visueel zichtbaar vanaf de hoek van [] met []. Die vrijblijvende zone tussen [] en het project wordt nuttig ingevuld door de nodige parkeerplaatsen die zowel voor de gemeente als voor het rusthuis gunstig gelegen zijn. De nodige groenaanleg wordt zeker voorzien rond en tussen deze parkings. Dus treed er geen versnippering meer op van parkeerzones.

Aan de andere zijde van het gebouw beschikt men dan nog over een vrijblijvende tuinzone van $\pm 90m$ breedte langs []. Deze onbebouwde strook laat toe dat er vanaf de [] nog meer zicht op de kerk vrij blijft dan indien er daar 2 bouwblokken ingeplant worden. Bovendien wordt de tuin niet versnipperd door afzonderlijke bouwvolumes en parkeerfaciliteiten. Met zo'n tuin zijn enorme mogelijkheden naar buitenrecreatie toe voor de bewoners, hetgeen in de toekomst kan aansluiten bij het in het gemeentelijk RUP voorziene recreatiegebied dat zich situeert achter het terrein.

De voorgestelde U-vorm is het logische gevolg van verschillende doelstellingen. Deze vorm van het gebouw versterkt het gemeenschapsgevoel. Er wordt een centrale binnenzone gecreëerd waardoor het veiligheids- en geborgenheidsgevoel opgewekt wordt. Vanuit meer dan de helft van de kamers is er zicht op deze centrale plaats waarop allerlei activiteiten kunnen plaatsvinden. De maximale gevelbreedtes liggen rond de 60m en door de twee benen van de U-vorm te richten naar [], ontstaat ook het gevoel van twee bouwblokken van telkens maar 15,40m breed en 9,36m hoog die 31,20m (binnenkoer) uit elkaar liggen. De verbinding tussen die 2 blokken ligt wel 43m achteruit t.o.v. de voorgevels van die 2 blokken. Het visueel en ruimtelijk gevoel vanaf [] bekeken zal hierdoor veel aangener is dan door te werken met evenwijdige blokken van 2 x 60m lang en 12m hoog.

Door deze compacte vormgeving zijn de loopafstanden zowel voor bewoners, bezoekers als personeel zo beperkt mogelijk gehouden. Deze vormgeving bevordert dus een functioneel en rationeel gebruik van het gebouw, een optimalere mobiliteit en toegankelijkheid met daarbovenop een duidelijk groter gemeenschapsgevoel.

Het advies van Ruimte en Erfgoed dd. 25.03.2010 met betrekking tot landschappen en monumenten houdt geen of onvoldoende rekening met het feit dat het betrokken perceel sedert 1978 werd opgenomen in een zone voor gemeenschapsvoorzieningen, waarmee onderhavige aanvraag – zoals reeds gesteld – perfect verenigbaar is. Uit de nota gevoegd bij de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag blijkt bovendien ten overvloede dat het ontwerp voldoende rekening heeft gehouden met de beschermde ■■■■. Het gezichtsveld van ■■■■ naar het dorp en de kerk blijft volledig intact met een gezichtsruimte van nagenoeg 52m. De op voldoende afstand van de kerk geplande inplanting van het woon- en zorgcentrum is, mede gelet op de zeer hoge statige herenhuizen, een evenwicht voorstel en tast geenszins de belevingswaarde van de beschermde site aan. Integendeel, het gerealiseerde woon- en zorgcentrum kan alleen maar bijdragen tot een verdere bekendmaking van de beschermde site waardoor de belevingswaarde juist zal toenemen;

...

Dit is de bestreden beslissing.

De ■■■■ heeft met een ter post aangetekende zending van 8 november 2010 een vordering tot vernietiging tegen de bestreden beslissing ingesteld. Vermeld dossier is bij de Raad bekend onder het rolnummer 1011/0216/A/3/0185.

■■■■ heeft met een ter post aangetekende zending van 5 november 2010 een vordering tot vernietiging tegen de bestreden beslissing ingesteld. Vermeld dossier is bij de Raad bekend onder het rolnummer 1011/0221/A/3/0190.

Het VLAAMSE GEWEST heeft tegen de bestreden beslissing een vordering tot vernietiging ingesteld met een ter post aangetekende zending van 4 november 2010. Vermeld dossier is bij de Raad bekend onder het rolnummer 1011/0224/A/3/0193.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

1.

De registratie van een inkomend verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1 VCRO door de griffier van de Raad, ongeacht of deze registratie geschiedt na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, moet in essentie worden aangemerkt als de beoordeling van de vormelijke volledigheid van het betrokken verzoekschrift en impliceert geenszins, ook niet gedeeltelijk, de bevestiging van de ontvankelijkheid van het verzoekschrift. De registratie van een verzoekschrift verhindert derhalve niet dat het beroep tot schorsing en/of vernietiging in voorkomend geval alsnog onontvankelijk wordt verklaard indien vastgesteld moet worden dat het inleidend verzoekschrift in strijd met artikel 4.8.14 VCRO werd ingediend bij de Raad.

2.

De Raad stelt vast dat het inleidend verzoekschrift en het bijgevoegde stukkenbundel in drie verschillende pakketten bij de Raad werden ingediend en dit door middel van een verzending met taxipost. Het eerste en tweede pakket werden als zodanig ontvangen door de Raad. Het derde pakket bleek evenwel verkeerd geadresseerd en werd door de postdiensten terugbezorgd aan de verzoekende partij.

Na ontvangst van het verkeerd geadresseerde en teruggestuurde pakket heeft de verzoekende partij vermeld pakket, inclusief de oorspronkelijke envelop, met een ter post aangetekende en

dus beveiligde zending van 22 november 2010 opnieuw aan de Raad bezorgd. In de begeleidende brief stelt de verzoekende partij:

“ ...

In bijlage laten wij opnieuw het verzoekschrift tot schorsing en vernietiging geworden ingevolge telefonisch contact van heden met uw diensten.

Zoals u kunt merken werd het dossier u tijdig toegestuurd op datum van 5 november 2010. Het desbetreffende bundel (1 exemplaar) werd ons echter teruggestuurd, de andere bundels zijn wel bij u aangekomen binnen de beroepstermijn.

...”

Met een nieuwe, ter post aangetekende zending van 26 november 2010, bezorgt de verzoekende partij, naar eigen zeggen ‘*in aanvulling van onze aangetekende brief dd. 22/11/2010*’, opnieuw een verzoekschrift tot schorsing en vernietiging aan de Raad. Bij dit verzoekschrift worden geen (aanvullende) stukken gevoegd. De verzoekende partij herhaalt dat het ‘*dossier*’ op 5 november 2010 tijdig aan de Raad werd bezorgd.

3.

Met een aangetekende zending van 10 januari 2011 heeft de griffie van de Raad de verzoekende partij uitgenodigd om haar verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §2, eerste en tweede lid VCRO te regulariseren. De verzoekende partij werd in het licht van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 1° VCRO verzocht duidelijkheid te verschaffen met betrekking tot haar hoedanigheid en meer specifiek om de Raad een afschrift te bezorgen van de beslissing om in rechte op te treden. De verzoekende partij heeft vermeld verzoek tot regularisatie beantwoord met een ter post aangetekende zending van 18 januari 2011.

4.

Gegeven voorgaande vaststellingen is de Raad van oordeel dat de voorliggende vordering tot schorsing, zoals ingesteld door middel van een verzending met taxipost, onontvankelijk is. Artikel 4.8.14 VCRO bepaalt immers dat alle processtukken op straffe van onontvankelijkheid per beveiligde zending aan de Raad dienen toegezonden te worden. Noch artikel 1.1.2, 3° VCRO, noch artikel 1, eerste lid, 1° en 2° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 juli 2009 betreffende de beveiligde zendingen in de ruimtelijke ordening (B.S. 26 augustus 2009) beschouwen een zending met taxipost als een beveiligde zending.

Eventuele gebreken met betrekking tot de wijze waarop het beroep aan de Raad werd betekend, kunnen niet geregulariseerd worden. Artikel 4.8.17, §2, eerste en tweede lid VCRO voorziet immers enkel in de mogelijkheid tot regularisatie van de in artikel 4.8.16, §3 VCRO bedoelde vormen. De omstandigheid dat het initiële verzoekschrift, dit wil zeggen de driedelige zending, op 5 november 2010 en volgens de verzoekende partij dus tijdig werd verstuurd, wat de Raad bij gebrek aan betekening middels beveiligde zending echter niet met zekerheid kan vaststellen, verhindert de onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing niet.

De beveiligde zendingen van 22 november 2010 (het opnieuw indienen van het ontbrekende derde pakket) en van 26 november 2010 (het opnieuw indienen van het verzoekschrift tot schorsing en vernietiging) zijn ter zake evenmin dienend. Vastgesteld moet worden dat de bestreden beslissing met een op 5 oktober 2010 ter post aangetekende zending aan de verzoekende partij werd betekend. Conform artikel 4.8.16, § 2, 1° a VCRO, zoals dit destijds gold, worden beroepen wat betreft vergunningsbeslissingen bij de Raad ingesteld binnen een vervaltermijn van dertig dagen die ingaat de dag na deze van de betekening waardoor de beroepstermijn begon te lopen op 7 oktober 2010. De laatste nuttige dag om bij de Raad beroep in te stellen verstreek dan ook op 5 november 2010.

Het beroep is bijgevolg onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing is onontvankelijk.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 26 oktober 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG

Filip VAN ACKER